

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den 22. maj 1968 fremsattes i folketinget forslag til en ny naturfredningslov, jfr. Folketingstidende spalte 3356, 3934, tillæg A sp. 3031 og B sp. 1559. Forslaget svarede til det udkast til forslag, der indgik i naturfredningskommissionens betænkning som en sammenfatning af de synspunkter, kommissionen nåede til under sit i december 1967 afsluttede arbejde. Forslaget fremsattes til helt fri debat, idet regeringen foretrak at lade sin endelige stillingtagen til forslaget nyskabelser afvente de tilkendegivelser, der måtte fremkomme under folketingets forhandlinger.

Det nu foreliggende forslag svarer med visse mindre modifikationer, til det tidligere fremsatte og er altså i det væsentlige i overensstemmelse med naturfredningskommissionens udkast.

Naturfredningskommissionen blev nedsat i efteråret 1961, efter at det under folketingets behandling af ændringsforslagene af 1961 til loven var blevet tilkendegivet, at det var ønskeligt at få en kommissionsbehandling af dette problemkompleks, herunder forholdet mellem fredningslovgivningen og den øvrige beslægtede lovgivning, specielt den af boligministeriet administrerede byplanlov og loven om regulering af bymæssig bebyggelse, samt den landbotretlige lovgivning. Endvidere ønskedes drøftet strukturen af fredningsorganerne og disses samarbejde indbyrdes og med administrative organer inden for beslægtede områder. Da samtidig problemerne i forbindelse med en eventuel dansk tilslutning til det europæisk-økonomiske fællesskab havde rejst sig, fik kommissionen yderligere som en hovedopgave pålagt at analysere situationen i forbindelse hermed, idet man gik ud fra, at der ville opstå et betydeligt øget pres på dansk jord fra udlandet. Det var således især spørgsmålet om en bebyggelsesregulering i forbindelse med fredningslovgivningen, der trængte sig på og hertil kom, at det havde vist sig, at de gældende regler herom i naturfredningsloven ikke var egnede til at løse dette problem. Efter nogle forhandlinger i kommissionen blev problematikken overgivet til regeringen, der herefter lod udarbejde de ved folkeafstemningen i 1963 bortfaldne lovforslag. Senere forsøg på at komme videre med disse problemer, bl. a. gennem overvejelserne i boligministeriets udvalg i 1963 om planlægningslovgivningen, førte ikke til resultater på lovgivningsområdet. Først efter at dette var klart, kunne naturfredningskommissionens arbejde med de øvrige problemer videreføres. Om de nærmere politiske og

historiske forudsætninger for kommissionsarbejdet og dermed nærværende lovforslag henvises til betænkningen, specielt s. 8 ff og 67 ff.

Nærværende forslag indeholder ikke nogle revolutionerende ændringer i naturfredningslovgivningen. I erkendelsen af det stigende behov for at beskytte vore landskabelige værdier og samtidig for en udbygning af befolkningens rekreative muligheder har man foreslået den gældende lov ajourført og forbedret på visse punkter.

Et hovedproblem for naturfredningskommissionen har det været, om der i overensstemmelse med hensigten med den i 1961 i loven indføjede § 22, fortsat skulle udøves en af fredningsmyndighederne varetaget almindelig bebyggelseskontrol i det åbne land, og om denne skulle være med eller uden erstatning for grundejere for mistet byggechance. Dette problem indgår ikke direkte i forslaget, hvori § 22 er udgået, idet man i overensstemmelse med kommissionens flertal går ind for, at den almindelige bebyggelseskontrol varetages af de sædvanlige bebyggelsesregulerende myndigheder.

Kommissionsflertallet har i forbindelse med tilkendegivelsen af dette standpunkt givet udtryk for visse ønsker vedrørende bebyggelsesreguleringens udformning på punkter, der er særlig betydningsfulde ud fra naturfredningsmæssige hensyn, idet det anføres (betænkningen s. 78):

„Det er efter kommissionens opfattelse af afgørende betydning, at bebyggelsesreguleringen omfatter hele landet og ikke er afhængig af, hvorvidt vedkommende kommune har en bygningsvedtægt eller ikke.

Man ønsker ligeledes at understrege betydningen af, at der allerede i henhold til gældende ret tillige kan tages landskabelige og rekreative hensyn ved udlæggelse af inder- og mellemzonearealer, bygge- og sommerhusområder, og henstiller, at der skabes utvivlsomt hjemmel til, at der også ved anden bebyggelsesregulering blandt de øvrige relevante hensyn lægges vægt på det landskabelige og rekreative.

Endelig ønsker man at pege på, at det for naturfredningsbestræbelserne er væsentligt, at der skabes så vidt muligt klare grænser for det byggeri i det åbne land, der er umiddelbart tilladt. Sådanne foreteelser som landbrugs- og gartnerbygninger, hvis erhvervsøkonomiske grundlag er tvivlsomt, sommerhuse, der opfylder kravene til helårshuse, aftægtsboliger og arbejderboliger, der overgår til